Ч. 192. Субота 10 вересня (28 серпня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Заходи около двигненя ческого сойму. — Хорватско-сербска коалиция. — Гостина цісаря Вільгельма в Австриї. — Кретчіньска справа. — Міловановіч і Ізвольский.

В половині сего місяця має ся відбути спільна нарада міністрів, на котрій буде обговорена справа скликаня спільних делеґаций. Як зачувати, спільні делеґациї будуть скликані аж в падолисті і будуть займати ся головно нарадами над предлогами для спільних міністерий на біжучий рік і можливо западе ще на ній ухвала що до короткої буджетової провізориї на 1911 р. Для дефінїтивних нарад над спільним буджетом на 1911 р. має парлямент вибрати нові делеґациї. Парлямент розпічне на ново свої праці в перших днях падолиста, але що до проґрами праці нема ще ніяких подробиць.

З Відня доносять: Проводирі ческих аґрарів, Удржаль і Зазворка були вчера у бар. Бінерта на конференциї. Обговорювано на ній справу двигненя ческого сойму і фінансові предложеня краю. Конференция мала характор лиш інформацийний. Бар. Бінерт підніс конечність доведеня до порозуміня межи Чехами а Нїмцями. Оба посли відповіли, що ще минулого року представили намістникови Чехії ґр. Куденгове іменем клюбу свої жаданя і при тих тих жаданя стоять непохитно дальше. Они готові поробити деякі уступки Нїмцям, але мусять з гори застеречи ся, що всї жаданя піднесені Нїмцями не можуть бути сповнені.

З повисшого короткого комунїкату можна вже здогадувати ся, що справа погодженя Чехів з Нїмцями не піде так легко, як би то здавало ся, і длятого слїдуюче донесенє ґазети „Prag. Tagbl.“ набирає значіня. До згаданої ґазети доносять іменно з Відня: В кермуючих кругах парляментарних означають ситуацию яко незвичайно песимістичну. Як переговори в справі двигненя ческого сойму так і хід засїданя „Нїмецк. Союза народ.“ вплинули некористно на внутрішно-політичне положенє. В кругах тих числять ся з тим, що правительство буде мусїло розвязати ческий сойм а нїмецкі партиї знов приготовлені на розвязанє парляменту. Сей послїдний здогад опирають на виступленю пос. Вольфа, котрий іменем лїберальних Нїмців заняв незвичайно опозицийне становище. Виходить з того, що Нїмці радикали покидають дотеперішну полїтику опортунїзму а то зі взгляду на евентуальність маючих наступити нових виборів.

Із Загребу доносять: Спільний комітет хорватскої коалициї виготовив вже проґраму утвореня нової партиї хорватскої. В проґрамі тій знаходить ся між иншим жаданє сполученя всїх країв габсбурґскої монархії, в котрих жиють Хорвати і Серби. В справі сербскої проґрами стоїть нова партия на становищи єдности Хорватів і Сербів.

Нїмецкий цїсар Вільгельм приїде дня 16. с. м. до Пятицерков на Угорщинї, де на стациї привитають єго архікнязї Франц Фердинанд і Фридрих. З Пятицерков поїде цїсар Вільгельм до Могача, а потім на лови, почім поверне до Відня дня 20. с. м. і замешкає в Шенбрунї. Там перебуде два дни. В тім часї звидить ловецку виставу, буде у нашого монарха на двох обідах, ґалевім і родиннім, а на снїданю у нїмецкого амбасадора. Дня 21. с. м. поїде цїсар Вільгельм на Угорщину, де возьме участь в ловах, уладжених архікн. Фридрихом.

---

9)

Три пригоди

ШЕРЛЬОКА ГОЛЬМСА

(З анґлїйского — Конана Дойлє).

(Дальше).

— Як ти гадаєш, чи пан Фельпс записав ся?

— Менї не здає ся.

— Та й менї також. Але треба, бачиш, брати на увагу всяку можливість. Бідачиско заліз глубоко і велике питанє, чи зможемо єго витягнути. — А о панї Ґеррізон що ти думаєш?

— Она дуже сильного характеру.

— Але й добра, коли не помиляю ся. Она і єї брат то одинокі дїти властителя гут десь там в горішній Нортумберляндиї. Фельпс заручив ся з нею послїдної зими в дорозї і она в супроводї свого брата приїхала в гостину, щоби пізнати свояків свого нареченого. Коли відтак настала тота пригода, лишила ся она, щоби доглядати нареченого, а брат Йосиф, котрому тут також дуже вигідно було, не хотів також виїздити. Як видиш, я вже тихцем всего подовідував ся. Але нинї мусимо старати ся що богато довідати ся.

— Моя практика — зачав я говорити.

— О, коли тобі твої случаї лежать більше на серци, як мої — перебив менї Гольмс, трохи гнївливо.

— Я хотів лиш сказати, що моя практика може день, два обійти ся без мене, бо то якраз пора в роцї, коли найменше роботи.

— Знаменито — відозвав ся він, віднискавши знов добрий гумор. — Коли так, то будемо спільно розслїджувати справу. Я гадаю, що насамперед навідаємо ся до Форбса. Він може нас імовірно поучити о всїх подрібностях, яких нам потреба, аж покаже ся, з котрого боку брати ся до справи.

— А ти не маєш вже чого, від чого можна би зачинати?

— Та й неодно маю; але коли аж все точно розвідаю, покаже ся, що яку має вартість. Злочини без цїли дають ся найтруднїйше вислїдити. Але сей злочин не був без цїли. Хтож би міг мати з него якусь користь? Француский посол, росийский посол і кождий той, хто котромусь з них продав договір, а дальше й льорд Гольдгерст.

— Льорд Гольдгерст!

— І так може також бути, що якийсь муж державний попаде ся в таке положенє, що хотів би, щоби якийсь такий документ случайно знищено.

— Але преці не такий честний чоловік як льорд Гольдгерст.

— Я говорю лиш о можливости, котрої ми не повинні спускати з ока. Побачимо ся ще нинї з достойним льордом і довідаємо ся, чи він має нам що сказати. Тимчасом я поробив вже всілякі кроки.

— Вже тепер.

— Так, я на двірци у Вокінґ телєґрафував до редакций ґазет в Льондонї. Тота оповістка появить ся тут у вечірних ґазетах.

Він подав менї картку паперу видерту із записника, на котрій були олівцем написані слїдуючі слова:

Десять фунтів нагороди — тому, хто подасть число тої дорожки, котра привезла якогось гостя аж до дверий міністерства справ заграничних в ул. Чарльса або недалеко звідтам о три чверти на десяту вечером дня 23. мая і там єго висадила. Близше ул. Пекарска 221 b.

— Отже ти гадаєш, що злодій заїхав дорожкою?

— Я можу помиляти ся, але то нїчого не шкодить. Коли, як Фельпс, каже нема анї в компатї анї на коритари де сховати ся, то злодїй міг війти хиба лиш з надворку. Коли же на улици було так мокро а на лїнолєум, котре зараз опісля оглядали, не було ніякого слїду, то він міг хиба лиш дорожкою приїхати. Ба менї здає ся, що можна таки на певно дорожки здогадувати ся.

— Може й твоя правда.

— То одна з тих точок, про котрі я говорив; може щось прийде на ту оповістку. А відтак дзвінок — він грає в цїлій справі найважнїйшу ролю. Чого він дзвонив? Чи то злодїй робив з такої безмежної зухвалости? Або чи може був хтось при нїм, що хотів тим способом не допустити до злочину? А може то стало ся так случайно? Або міг би —? Він тут знову призадумав ся зовсїм так як перед тим; але я знав дуже добре кождий єго

Здаєсь, що остаточно прийде до якогось порозуміня між Туреччиною а Грециєю в **кретийскій справі**, бодай о стілько, що Крета не буде в грецких народних зборах репрезентована окремими своїми послами, мимо того, що они вибрані. Послів тих єсть пять, але лиш Веніцельос і ще другий мають бути дійстно грецкими підданими, хоч проживали на Креті прочі три а то Міхалідакіс, Кондуро і Папамасторакіс суть Кретийці з роду і доси піддані турецкі. Отже они повідомили телеграфічно грецкого міністра справ внутрішних, що не приймають мандатів до грецких зборів народних. В виду того запанував в атинских кругах політичних погляд, що було би найліпше, як би збори народні без всякої дискусиї ухвалили важність мандатів обох кретийских послів, котрі по правді суть грецкими підданими а не заводили дискусиї на темат державної приналежности тих послів, бо така дискусия була би дуже небезпечна; она могла би засадничо порушити кретийску справу а то викликало би комплікациї в заграничній політиці Греції.

З Франкфурту над Меном доносять: Сербский міністер справ внутрішних **Мілованович** прибув до Франкфурту, щоби там відбути конференцию з российским міністром справ заграничних **Ізвольским**. Розходить ся о то, щоби виробити для Сербії добру опінію на российскім дворі. Опінія тота мала від часу демонстраций против Чорногори значно погіршити ся.

Новинки.

Львів, дня 9-го вересня 1910.

— Найдост. Архікн. Фридрих в Галичині. Дня 2 с. м. вечером о пів до 7 год. приїхав до Ярослава Найдост. Архікнязь Фридрих, інспектор армії і головний командант кравової оборони, а переночувавши в сальоновім вагоні, дня 3 с. м. виїхав автомобілем на поле маневрів перемиского корпуса в околици Монастиря коло Каньчуги. Того самого дня вечером Архикнязь відїхав зелізницею до Бельска.

— Кваліфікацийний іспит на учителів народних шкіл перед іспитовою комісиєю в Самборі відбуде ся в жовтни с. р. Подання вносити треба до кінця вересня с. р. Початок іспитів буде означений пізнійше.

— В женьскій учительскій семинариї у Львові іспит зрілости розпочинає ся в осіннім реченци в суботу, дня 10 с. м. письменною частиною.

— В Дрогобичи відбудуть ся в понеділок дня 12 с. м. загальні збори філії „Сільского Господаря" о год. 2-ій в сали „Руского Касина". Рівночасно устроює ся першу пробну переглядову виставу рільних плодів і овочів, а що до тепер насіяли лише деякі оказ — взиває ся всіх членів а головно тих, які дістали від товариства взірцеві насіня і щепи, щоби найдальше 12 вересня рано прислали сегорічні проби взірцевого збіжа, огородовини і садовини на сю виставу. З огляду на розвій нашого товариства і хосен який дає рільнича вистава господарям — взиваємо всіх селян Дрогобиччини до як найчисленнїйшої участи. — За Видїл: О. Ів. Негребецкий, др. Яр. Олесницкий.

— Манія процесованя. Та й нашим людям в рідним краю добре би знати, що пише про манію процесованя виходячий в Ростерн (Саскачеван, Канада) „Новий Край": Манія процесованя і позиваня до судів за дрібні дурниці не покинула наших людий в сім краю. Нема дня, щоби по наших місточках — де суть мирові судії — наші люди не публїчили себе перед чужими — з чого они не мають найменшої користи, тільки викидають марно дорогий гріш, понижають себе і цїлий наш нарід перед другими. Сумно стає чоловікови мудрійшому, котрий приглянесь на хвильку тій глупоті завзятих наших процесовичів. — Не оден вже стратив своє майно через дурне процесованє. Наші люди повинні від судів тримати ся здалека. Волять радше між собою добровільно погодити ся ніж годувати своєю працею ріжних недарів та переводчиків. — Шануй себе, то і чужий тебе пошанує. — Сли раз стратиш честь, так довго опісля ся змаза тебе не опустить, а і цїлий нарід через тебе понижений.

— Зміни в росийскім консуляті у Львові. Консулем іменований радник Яков Еземплярский, був. віцеконсуль в Парижи, а секретарем радник Михайло Верховцев. Дотеперішний управитель консуляту, Ольферієв, іменований секретарем консуляту в Королївци.

— 150 жандармів в погони за убийником. З Будапешту доносять: Б. властитель ґрунтовий Емеріх Віталїс, котрий в наслідок розтратности збідів до крайности убив перед кількома днями торговельника худобою Сірба і свою власну тещу. В погоню за убийником вислано жандармів, котрі его в середу знайшли сплячого на жидівскім кладовищи в громаді Береттьо-Сент Мартон. Заким однак могли підійти до него убийник схопив ся і стрілив та убив одного жандарма на місци, а другого жандарма зранив дуже небезпечно. Серед загального заколоту, який в наслідок того вробив ся, удало ся убийникови втечи. В погоню за ним вислано 150 жандармів.

— Дрібні вісти. Нову школу жіночих робіт у Вижници на Буковині отворено дня 6 с. м. заходами віцемаршалка дра Смаль-Стоцкого до школи вписало ся звиш 30 учениць. — П. Леонтина Викторія Терешкевичівна, родом з Ляшок королївских, одержала на львівскім університеті степень доктора фільософії. — Перед трибуналом присяжних судів у Львові мала онегди розпочати ся розправа против Андрія Шуста, зелізн. нач., Юл. Кисілевского, почт. официяла, Он. Гецева, проф. гім. в Коломиї, Вол. Кіндія, концип. Дир. ск. в Коломиї і Ів. Гриневецкого, редакт. „Прик. Руси" обжалованих пос. о. Вас. Давидяком за обидливі статї поміщені проти него в „Прик. Руси". Розправу однак відложено до 19 вересня задля того що оборонці обжалованих не явили ся з ріжних причин. — З Відня доносять, що на случай заведеня 2-лїтної військової служби официрп не будуть уже діставати до приватної обслуги вояків, але мусять наймити собі цивільну службу. На сю цїль дістапуть окремі додатки до платнї.

— Холера. В Альтмансдорф під Віднем стверджено один случай **азийскої холери**. Комунікат міністерства справ внутрішних до-

---

настрій і мені майже здавало ся, як би єму нараз прийшла до голови нова можливість.

Около пів до четвертої доїхали ми до кінцевої стациї, пообідали борзо в реставрациї на двірци та поїхали зараз на поліцию. Гольмс вже телеграфував туди і Форбс дожидав нас. Той малий чоловічок приняв нас дуже холодно, скоро довідав ся, чого ми від него хочемо; єго хитре як у того лиса лице прибрало неконче прихильного виразу.

— Я вже чув про вашу методу, пане Гольмс — відозвав ся він таким тоном, як би хотів трохи уколоти. — Насамперед хочете, щоби вам поліция все сказала, що розвідала, а ви ведете відтак справу на власну руку дальше, щоби урядників дискредитувати.

— Противно — сказав на то Гольмс — лиш в чотирох случаях з послідних пятьдесять чотири, при котрих і я був занятий, говорено взагалі й про мене; в прочих сорок девять приписувано всю заслугу поліциї. Ви того не можете знати, бо ви ще молоді і не маєте досьвіду; але коли хочете чогось дослужити ся в своїм новім званю, то добре зробите, як будете мене держати ся замість против мене ділати.

— Я би й рад з того, як би ви мені дещо показали — сказав тайний поліцист зміненим вже голосом. — Аж доси, що правда, не заслужив я ще собі на похвалу в сім случаю.

— Якіж кроки ви поробили?

— Ми не спускали з очий дверника Тенджея. Він при ґарді нічим не провинив ся і нема нічого против него. Але єго жінка то не добра людина. Она мабуть знає більше про ту справу, як би то здавало ся.

— А чи за нею слідили?

— Один поліцист має ї все на оці. Пані Тендже запиває ся а наші люди два рази гостили ся з нею, аж горівка розвязала їй язик, але не видобули нічого з неї.

— Я чув, що екзекутор був два рази в домі тих людий.

— Так, але они заплатили.

— А звідкиж взяли гроші?

— То зробило ся в зовсім честний спосіб. Єму належала ся платня. Нїчо не вказує на то, щоби они мали ще й якісь инші доходи.

— Чогож она вийшла, коли Фельпс дзвонив по каву? Яку она подає причину того?

— Каже, що ї чоловік був дуже утомлений і она хотїла єму помагати.

— То годить ся з тою обставиною, що він небавком опісля заснув на кріслї.

— Отже против тих людий нема нічого, крім того, що жінка не має доброї слави.

— А чогож она того вечера з таким поспіхом вертала до дому, що аж поліцияннови впало в очи.

— Она була припізнила ся і хотїла борзо бути дома.

— Пан Фельпс і ви поїхали що найменше в двайцять мінут за нею а все-таки були ви там скорше як она; як ви то поясните?

— Омнібус, бачите, іде о стілько поволійше від дорожки.

— А длячогож она побігла зараз так борзо до кухні?

— Бо сховала була там гроші для екзекутора.

— Бодай знала зараз, що відповісти. А чи ви ї допитували ся, чи не стрітила она кого на улици Чарльса, коли вийшла була з дому?

— Не стрітила нікого лиш поліцияна.

— То ви ї досить основно випитували. Чи поліция може ще щось поробила?

Писаря Ґорота через девять недїль пильнували ся добре, але без успіху. Ми не могли єму нічого доказати.

— Чи то вже все?

— Так — не дало ся більше нічого викрити, нічогісенько, що могло би викликати якесь підозріне.

— Якаж ваша думка о тім, що дзвінок дзвонив?

— Признаю ся отверто, що я того не можу зрозуміти. Злодій мусів би бути хиба незвичайно зухвалим чоловіком, щоби ще до того дзвонити.

— То правда, що то дуже дивна річ. — Дякую вам сердечно, пане Форбс, за вашу інформацию. Як зможу вам доставити того чоловіка, то дам вам знати. — А тепер ходім, Ватзоне!

— Кудиж тепер підемо? — спитав я коли ми вийшли з поліцийного бюра.

— До льорда Гольдгерста, того великого мужа державного, будучого першого міністра Англії.

Лучило ся дуже догідно, що достойний льорд був ще в міністерстві; Гольмс віддав свою карту і нас зараз впустили. Льорд Гольдгерст приняв нас дуже прихильно і попросив сідати на дорогих фотелях, що стояли по обох боках комина, а сам станув собі між нами на коврі.

— Правдивий шляхтич! — мусів я собі подумати, видячи єго високу струнку стать, розумне лице з острими чертами, та єго вчасне посивіле волосе — одним словом цїлу єго знатну поставу.

— Ваше імя мені добре знане, пане Гольмс — сказав він усьміхаючись. — Та й о цїли вашої гостини я не сумніваю ся. Крім одної однісенької події не стало ся тут в міністерстві нічого такого, що могло би вас інтересувати.

(Дальше буде.)

носить, що огородник Госсельгубер занедужав на азийску хоробу і помер дня 6. с. м. Єго жінка і донька також занедужали. — Як розвозять в Росиї холеру, доказує слідуюча подія. На відділ почти возової в Тифлїсї наспіли вчера два пакунки, з котрих один містив в собі склянну посудину з якоюсь течию, котра перетікала через опаковане. Близші розслїди того пакунку показали, що була то склянна посудина прислана одним із шпиталів на провінциї зі змістом тенес якоїсь людини померщої серед проявів холери. Посудина з тим змістом була призначена до бактеріольоґічних розслїдів. Внаслїдок злого опакованя посудина збила ся і холера порозливала ся мабуть по цілій дорозї. По розслїдженю того факту почту зараз замкнено і десінфекціоновано основно а всїх урядників і службу почтову піддано під догляд лікарский. Так само десінфекціоновано також всї пакунки, що їхали разом з холерою. — Та й на Балканї зачинає ся прокидати холера, хоч поки що називає ся то лиш „підозріним случаєм занедужаня“. Такий один підозріний случай був в Солуни, де оногди помер турецкий каварник. В Константинополи були також два случаї загадочного занедужаня, але остаточно скінчило ся на тім, що холери там поки що ще не сконстатовано.

— **Пістолети для самоубийників.** Якийсь чоловіколюбець і торговельник оружия в однїй особі в Парижи, придумав дуже практичні „пістолети для самоубийників“, котрі мають ту знамениту прикмету, що — не стріляють! Показало ся, що тоті пістолети дійстно дуже практичні і вже нераз зробили добру прислугу. Але треба й то додати, що немала заслуга й самого торговельника в тім, що він уміє пізнавати ся на людех і знає, що кому предложити. Єго бистре око уміє зараз розпізнати кандидата на самоубийника. — Одного дня — так розповідає той торговельник — прийшов до мого склепу неспокійно споглядаючий панок і зажадав револьвера викінченого дуже докладно. Я продав єму той специяльний пістолет і зробив тим добре діло. Той чоловік замість стріляти в себе, стріляв в сина; пістолет очевидно не випалив, а чоловік той сидить тепер в домі божевільних. Иншим разом зайшов до мене якийсь молодий чоловік і вибираючи пістолети, спитав нїби жартом і сьміючись, як лїпше стріляти ся: чи в рот чи у висок? Я сказав єму, що і так і так добре а відтак завинув єму той специяльний пістоет. Третий случай відносить ся до якоїсь дами, котра страшно роздразнена вбігла до склепу і зажадала, щоби їй продати бравнінґ. В сїм случаю було би навіть злочином було продавати їй специяльний пістолет. Я сказав їй тоді, що їй пришлю і попросив о адресу. Дама тоді не подала адреси лиш сказала, що шераз прийде і вийшла. Мабуть не заходила і до иншого менше совістного торговельника оружия.

— **Чума в Одесї.** Урядово стверджено, що в самій Одесї померло на чуму 84 осіб. „Совр. Сл.“ наводить цікаву думку проф. Подвисоцкого про причину чуми в Одесї. Цїла Одеса перекопана печерами і підземними ходами каменоломів, з яких взято камінь до будови домів. Сї печери творять під Одесою друге місто. Давнїйше крили ся в тих печерах морскі розбишаки, пачкарі та ватаги злодиїв. Тепер се місто щурів. Проф. Подвисоцкий вповнї годить ся з загальною тепер думкою, що теперішна пошесть чуми в Одесї вяже ся тісно з пошестию 1902 р. Без сумніву, в одескім підземнім „місті щурів“ за сей 8-лїтний період бували випадки чуми на щурах. Можливе, що за сей час переочено й спорадичні випадки зачумленя людий. Сї місцеві обставини творять нераз великі трудности в вигубленю щурів. Щурі — сотворіня дуже хитрі. Бачучи, що проти них веде ся завзята боротьба, они можуть переселити ся з пивниць у підземні печери та підкопи, де виловити їх богато труднїйше. — Правительство росийске однак майже зовсім не думає о тім, щоби пошесть спинити і не дати ся їй розширити. Як байдужні на то росийскі власти, доказує слідуючий факт. Дня 19 серпня с. р. заплив в Неву пароплав „Ферера“, який прийшов з Одеси. Вся прислуга пароплава, під їзджаючи до столицї, приготовила ся на стрічу санїтарних лікарів, як се було в Анґлії, куди „Ферера“ заходив за вуглем. Однак в Петербурзї зустріли їх не лїкарі, а тамошні уряди, і пароплав лишив ся без санїтарних оглядин.

— **Наш народний промисл.** Під сим заголовком пише черновецкий „Нар. Голос“: В Галичинї є україньска торговля церковними прирядами „Достава“. Має свої величаві склепи в Станиславові і у Львові. Сими днями приїздив на Буковину представитель „Достави“ в особі о. радника Ал. Стефановича. О. Стефанович звидів наші краєві заведеня промислові, а то різбарску школу в Вижници, де виробляють дуже гарні річи. Вчать ся там наші селяньскі діти під проводом звістного народного мистця Шкрибляка. Відтак звидів о. Стефанович краєву ткацку школу в Чернівцях, де виробляють дуже гарні, на наших народних мотивах килими і коври. Отже о. Стефанович порозумів ся з управами повисших шкіл, як також з буковиньским краєвим базаром і від тепер „Достава“ буде замавляти собі і закуповувати в сих школах всякі церковні річи в народнім нашім стилю. В різбарскій школї всякі хрести, сьвічники, трійцї, дарохранительницї і т. п. вирізблені гарно з дерева і окрашені пацьорочками. А з ткацкої школи килими і коври потрібні для церков. За се належить ся о. Стефановичеви щире признане, що бажає в сей спосіб виперти з руских церков всяку негарну чужу тандиту, а натомість запровадити там своє питоме. Тодї, як рускі церкви будуть заосмотрювати ся в церковні річи виробу наших людий, зможе гарно розвивати ся наш промисл.

Телеграми.

Берно 9 вересня. Є. Вел. Цїсар жертвував 40.000 кор. для потерпівших від повени на Моравї.

Відень 9 вересня. Бактеріольоґічні рослїди виказали, що огородник Гассельгубер в Альтмансдорфі помер дійстно на азийску холеру. Жена єго і дитина, котрі також занедужали, суть тепер в шпитали.

Константинополь 9 вересня. У вілєєті Ерзерум стверджено чотири сьвіжі случаї занедужаня на холеру. Два случаї закінчили ся смертию.

Букарешт 9 вересня. Дім сусїдуючий з ново вибудованим домом завалив ся. З під розвалин видобуто 12 ранених і тїла 3 убитих.

Атини 9 вересня. З Солуня доносять, що комітет бойкотовий оголосив бойкот також що до товарів з Крети.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубым друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел минутових.

Приходять до Львова

на головний двoрець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.